

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 142.

45de Møde.

Onsdagen den 10de April.

(Fortf.)

Adler: Som en af Amendementsstillerne vil jeg tillade mig som Svar paa det Svørgsmaal, som er reist af den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Valgkreds (Schytte) at svare, at det har stillet sig for mig og vistnok ogsaa for de andre Stillere af Vædringsforslaget saaledes, at det at deeltage i Feldtoget og gjøre Tjeneste der, giver Afkomst til Begunstigelse, hvad enten det er i Frichor eller i den regulære Armee. Iøvrigt maa jeg sige, at jeg er tilbøielig til at tiltræde det subsidiaire Forslag, saaledes, at det først sættes under Afstemning med en Tidsbestemmelse af 3 Maanedere. Jeg holder mig nemlig til, jeg mener, at Tiden skal ikke tages i Betragtning. Skriften siger ogsaa: Enhver, der har arbejdet i Biltgaarden enten en Time eller een heel Dag tilkommer sin Betaling, og ligeledes med Hensyn til Enhver, der har deeltaget i Kampen; een Maaned meer eller mindre, det gjør Intet til Sagen.

Skoleforstander Sørensen: Det forekommer ogsaa mig, at være den retteste Maade at stille denne Sag paa; efter hvad der er yttret af flere ærede Talere, navnlig af den høitagtede Justitsminister og af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Wellingberg), synes det mig, at her ikke kan være Tale om den strenge Ret eller Retfærdighed, men at man navnlig maa betragte det som en Uttring af Paaaffjønneelse og Taknæmmelighed, og at det derfor netop er saare vanskeligt at træffe nogen Tidsgrændse. Men man maa dog heller tage en mindre Tid end en storre, da der netop er Tale om Paaaffjønneelse og Taknæmmelighed, og ikke om den strenge Retfærdighed.

Formanden: Maaftæe jeg maa tillade mig at bemærke, at det vidst ikke gaaer an at

stille det subsidiaire Forslag først under Afstemning fremfor det principale, men at det, som af en meget æret Landstingsmand blev yttret, kun kan stæe ved at samtlige Forslagsstillere tage det principale Forslag tilbage, hvorved det subsidiaire Forslag bliver principalt; men dette er jo ikke stæet.

Adler: Jeg kan paa min og min ærede Sidemand's Begue erklære, at vi to tage det tilbage.

Ole Nielsen: Jeg ligeledes.

Steffensen: Jeg er villig til det Samme.

Formanden: Men Forslaget er stillet af 5 Medlemmer. (Det 5te Medlem er ikke tilstæede.)

Solberg: Jeg skulde blot paa den ærede 3die Landstingsmand's Begue for 2den Kreds (Kirck), som nu ikke oftere kan have Ordet, tillade mig at yttre, at det vilde have været ham særdeles kjær, om han kunde have havt Leilighed til at imødegaae de Ord, som ere faldne fra det ærede Medlem fra Horsens (Schytte); men, da han ikke kan det, saa har han anmodet mig om at udtale, at, endssjøndt det ærede Medlems Adfærd forekommer ham aldeles taktløs og ubesøiet, saa at den ikke i denne Henseende behøver nogen Gjendrivelse, gjør det ham dog meget ondt, at han ikke i denne Anledning kan faae Leilighed til at maale ham Skjeppen saa fuld, som han har fortjent.

Formanden: I Anledning af den ærede Talers sidste Uttringer, maa jeg bemærke, at jeg maa ansee det meget hensigtsmæssigt og heldigt, at den ærede Deputerede ikke har havt Leilighed til at tage Ordet tredie Gang. Jeg skal nu, dersom ikke Flere ønske Ordet, sætte under Afstemning de Forslag, der ere stillede, og efter Alt, hvad der er passeret, vil altsaa det principale Forslag blive stillet først under Afstemning.

Wessely: Er det nødvendigt, at alle de